

Lecturer Attitudes on the Integrated Intercultural Literary Pedagogy for Teaching Public Speaking

Anugerah Febrian Syam¹, Andi Nurhikmah¹, Syayyidina Ali¹, Muhammad Basri², Andi Eritme Yustika Abrar¹, Maya Masita¹, Ilmiah Ilmiah³ and Ahmad Rosyidi⁴

¹Universitas Muhammadiyah Bulukumba, Faculty of Teacher Training and Education, English Language Department

²Universitas Negeri Makassar, English Language Doctoral Program

³Universitas Muhammadiyah Makassar, Faculty of Teacher Training and Education, English Language Education Department

⁴Politeknik Penerbangan Makassar, Aircraft Maintenance Technology

Abstract

Most research on the link between literary pedagogy and intercultural communicative teaching models often emphasizes the importance of receptive language skills; however, there is a lack of attention to how this integration is applied to productive skills such as speaking. Therefore, this study aimed to investigate the construction of integrated intercultural literary materials for teaching public speaking in Indonesian higher education institutions. Data were collected through semi-structured interviews, observation and focus group discussions using an ethnographic approach. A grounded theory approach was used to analyze the data. The study included 15 lecturers at Indonesian higher education institutions from three regions (West, Central and East). The study yielded a design for the integration of an intercultural literature pedagogy in teaching public speaking which contains five critical requirements: intercultural content, linguistic features, teaching objectives, teaching materials and teaching context. Literary pedagogy was proven to stimulate students' understanding of and interaction with other cultures, which improved their public speaking skills.

Key words: EFL class; higher education; intercultural communication; literary pedagogy; public speaking

Introduction

In the era of Society 5.0, public speaking is not only one of the Indonesian Ministry of Education and Culture's benchmarks entailed in the Kampus Merdeka (Independent Campus) program, which promotes the independence of individuals, but it is also a life skill that is inherent in an individual and regarded as a sustainable developmental goal. Public speaking has recently become highly strategic, particularly when dealing with global challenges and settling conflicts in a multicultural society (Zhussupova & Shadiev, 2024). Public speaking in higher education is frequently associated with a high level of intercultural communicative competence, which serves as the primary foundation for engagement and communication in today's interconnected society.

The main challenge in learning public speaking is the inflexibility of content that could be used as a medium of understanding between cultures. Learning public speaking in the context of intercultural understanding is primarily a challenge due to the disparities in norms and values within each culture. What is deemed polite or desirable in one culture may be regarded as inappropriate or perplexing in another. This can cause speakers to vacillate in their ability to communicate their message effectively. Intercultural communicative competence is also influenced by our experiences of visiting other countries.

On another challenge, integrating literary pedagogy and intercultural learning has long contributed to receptive language skills such as reading. However, the integration must also focus on productive skills, particularly speaking. Developing effective public speaking skills ultimately necessitates a profound understanding of the audience. This entails an examination of their values and traditions to develop a suitable approach. One may advance toward more inclusive and comprehensive public speaking abilities by surmounting these obstacles. Foreign language literary works raise intercultural awareness since they expose students to diverse cultural worlds through a different language.

Moreover, cultural differences in body language and expressions influence how a message is received (Ong et al., 2022). For instance, eye contact that is regarded desirable in one culture may be perceived as aggressive in another. Consequently, it is crucial to comprehend the cultural context in order to communicate the message effectively and prevent misunderstandings.

Considering the benefits of literary texts, higher education institutions can provide a setting for developing intercultural communicative competence (Ou et al., 2023; Yang & Kuo, 2023; Wilczewski & Alon, 2023). Higher education contexts that use foreign language literary texts have much potential because real-life intercultural exchanges among learners and academics are even more relevant in the setting of culturally diverse environments in higher education institutions. Thus, this study aimed to investigate an integrated intercultural literary pedagogy for teaching public speaking, which the responsible policymakers could use as a stepping stone in devising Indonesian higher-education settings.

Literature review

Literary text and intercultural communicative competence

Insights into distinct cultural perspectives and values are provided by literary texts, which is essential for the development of intercultural communicative competence (ICC). Literary works allow readers to experience various perspectives, emotions and modes of self-expression, thereby bridging the gap between different cultures. By examining characters, settings and narratives, individuals cultivate a more profound comprehension of diverse cultures' intricacies, facilitating more meaningful interactions with individuals from diverse backgrounds.

One of the most significant characteristics of literature is its capacity to elicit empathy. Readers can develop a sense of connection and comprehension by engaging with stories illustrating the triumphs and struggles of characters from various cultures (Vlach et al., 2023; Nurhikmah et al., 2021). This affective engagement is essential for developing ICC; it enables understanding of the subtleties of cultural identities and experiences. Readers can develop a more receptive and open-minded attitude toward diverse perspectives by acknowledging the shared human sentiments that transcend cultural boundaries. Additionally, literature frequently challenges preconceived notions and stereotypes regarding cultures (Kerstinsdotter, 2024). Literary texts can promote critical thinking and refute simplistic perspectives by depicting multifaceted characters and authentic narratives. This process is crucial for developing ICC, as it encourages individuals to challenge their biases and preconceived notions, which leads to more informed and respectful interactions with others. Engaging with literature encourages readers to confront cultural misconceptions and embrace diversity.

Literature offers a comprehensive context for understanding language and communication patterns, challenging stereotypes and fostering empathy (Sun, 2023). Literary texts frequently reflect distinctive methods of conveying emotions and thoughts observed in various cultures. Individuals can better understand cultural nuances and communication preferences by examining the language of various literary works. This knowledge is indispensable for effective intercultural communication as it enables individuals to modify their language and communication style to engage a wide range of audiences more effectively.

Ultimately, integrating literature to cultivate intercultural communicative competence is transformative. It fosters the development of lifelong learners who value the complexity and diversity of cultures. Engaging with literature from around the globe enriches individuals' lives and improves their capacity to navigate an increasingly interconnected global landscape. This ability to understand and communicate across cultures is indispensable for cultivating harmony, respect and collaboration in a multicultural society.

Dialogue with literature	Attitudes The learner is willing to approach representation of other cultures and one's own in the foreign language literary text with an open and attitude, and to suspend disbelief about other cultures and one's own Knowledge The learner can use the foreign language literary text to expand one's knowledge of social groups and their products and practises in one's own and in other cultures, and the general processes of societal and individual interaction Skills of interpreting and relating The learner can recognise textual elements in the foreign language literary text, and the learner can explain the text and relate it to documents or events from one's own culture
Dialogue about literature	Skills of interpreting and relating The learner can use the foreign language to acquire new knowledge (of a culture and cultural practices) and to operate knowledge, attitudes, and skills under the constraints of real-time communication and interaction about the foreign language literary text. Critical cultural awareness On the basis of explicit criteria, the learner can critically evaluate perspectives, practices and products in one's own and other cultures

Figure 1. The construct of intercultural literary competence (Schat et al., 2023)

Literary pedagogy in teaching speaking

A recent study on the role of literature in speaking instruction is closely related to the preceding discussion on using literary texts for developing intercultural communicative competence. The integration of literature into intercultural communication is a cross-curricular approach that connects literary works and public speaking courses, encouraging students to develop knowledge and speaking competence via interaction with literary materials (Syam et al., 2023; Huang, 2023; Fielding et al., 2023). This study sought to examine the use of literary works in Indonesian higher education institutions from a standpoint of public speaking courses.

Using literary works to instruct speaking skills provides a dynamic and engaging method of language acquisition. Literary texts, whether brief stories, plays or poems, offer content that inspires presentations, role-playing and discussions. By immersing students in captivating narratives, educators provide a stimulating environment where students are motivated to convey their thoughts and interpretations, which improves their speaking abilities.

One of the primary advantages of incorporating literature into speaking exercises is the opportunity for contextual learning. Literary works frequently feature complex themes, character development and diverse settings, which are excellent conversation starters (Minor, 2023). For example, students are motivated to express their opinions and justify their viewpoints when they discuss the implications of a narrative twist or a character's motivations. This process not only refines their speaking abilities but also cultivates their analytical and critical thinking skills.

Dramatization of key moments from stories or role-playing scenarios can be particularly effective in developing speaking skills (Palmer, 2023). These activities enable students to assume the roles of various characters, thereby investigating different emotional responses and perspectives. This type of experiential learning enables students to enhance their speech by practicing intonation, pronunciation and emotive expression, enhancing its authenticity and engagement. Furthermore, students cultivate empathy and a more profound comprehension of cultural contexts by adopting various roles.

Additionally, literary works frequently expose students to diverse vocabularies and language patterns. Students enhance their fluency and broaden their lexical range by engaging in descriptive language and dialogue. Teachers motivate students to recognize and practice specific phrases or idiomatic expressions in the texts, enabling them to incorporate these new linguistic elements into their speaking, which fosters confidence and equips students with the necessary skills to engage in real-world conversations.

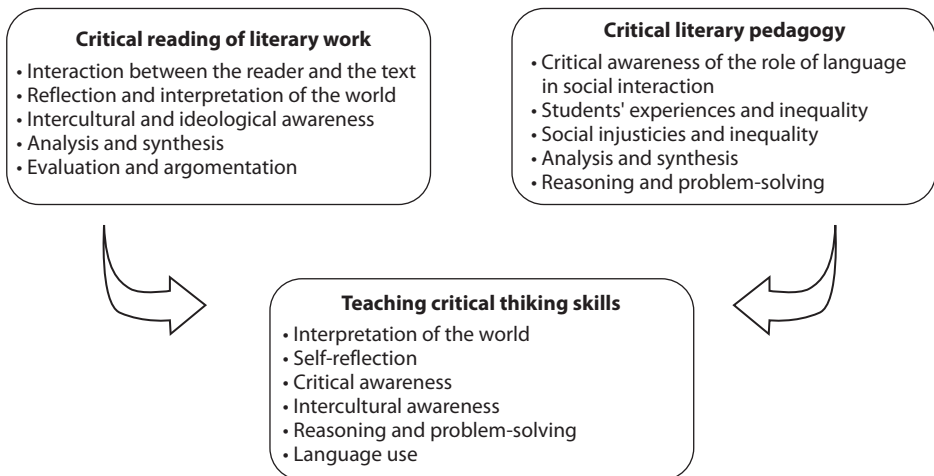

Figure 2. A model of critical literary pedagogy and critical thinking skills (Bobkina & Stefanova, 2016)

The integration of literary works into speaking activities fosters a collaborative learning environment. Students are encouraged to engage in group discussions, debates and presentations based on literature to facilitate the exchange of information and the negotiation of meaning with their peers. This interaction improves their speaking abilities and encourages social interaction and cooperation. Ultimately, the educational experience is enhanced by using literature to teach speaking skills, making language learning more pleasurable and meaningful.

This study aimed to fill a gap left by previous studies that focused on exploring models of teaching intercultural aspects without considering their implications, believed that incorporating literature into intercultural learning had a dominant impact on receptive language skills, and eliminated the use of literary works/materials when

associated with public speaking as a university course. Therefore, the research question underpinning this investigation is: What are the attitudes of lecturers on integrated intercultural literary pedagogy practices in teaching public speaking at Indonesian institutions of higher education?

Methodology

Research design

This study employed an ethnographic approach to investigate integrated intercultural literary pedagogy materials in teaching public speaking in the Indonesian higher education setting. The ethnographic approach is compatible with a qualitative method because it investigates the effects of integrating intercultural competence and literary pedagogy within the environment of higher education (McAllister & Brown, 2023).

Participants

The research utilized the purposive-convenience sampling method, so fifteen EFL lecturers were chosen for participation. They held courses at three universities in the West, Central and East region of Indonesia. The research lasted one academic semester (February to July 2024). The participants filled out the informed consent form before the research. They were chosen based on the following criteria: they taught EFL courses, they had a minimum of eight years teaching experience and were involved in intercultural programs. The demographic data on the participants are presented in Table 1.

Table 1
The demographics of the participants

Codes	Years of teaching	Educational degree	Courses	Regions	The interview's duration in minutes
L1	14	PhD in English Education	Public Speaking	West	73'
L2	8	PhD in English Education	Speaking	West	58'
L3	8	MA in English Education	Listening and Speaking	West	55'
L4	9	MA in English Education	Speaking	West	65'
L5	17	PhD in English Education	Intercultural Communication	West	59'
L6	9	PhD in English Education	Public Speaking	East	62'
L7	12	PhD in English Education	Communicative Competence	East	84'
L8	12	PhD in English Education	Drama in ELT	East	74'
L9	9	MA in English Education	Introduction to Literature	East	51'

Codes	Years of teaching	Educational degree	Courses	Regions	The interview's duration in minutes
L10	13	MA in English Education	Cross Cultural Understanding	East	62'
L11	10	MA in English Education	Academic Speaking	Centre	57'
L12	9	MA in English Education	Productive Speaking	Centre	72'
L13	8	PhD in English Education	Public Speaking	Centre	45'
L14	11	PhD in English Education	Intercultural Communication	Centre	63'
L15	9	MA in English Education	Listening Comprehension	Centre	46'

Data collection procedure

The study examined lecturers' practices of integrating intercultural literary pedagogy with public speaking courses through focus group discussions, observations and semi-structured interviews. In the first research step, the focus group discussions involved a small group of lecturers who discussed their practices of integrating intercultural literary pedagogy in public speaking courses. These discussions were scheduled to last at least a few hours per agenda. In a brief amount of time, focus group discussions yielded a substantial amount of relevant data. In the second step, the participant lecturers were observed in their practices of implementing intercultural communication and literary pedagogy in public speaking courses. In the third step, the semi-structured interview was conducted in two phases. During the initial phase, the participants were informed of the interview's objective, which was reaffirmed throughout the interview. Topic orientation, attribute recognition and schedule agreement comprised the initial phase. Additionally, it encompassed a succession of questions, including those on public speaking courses and integrated intercultural literary teaching and learning practices. The participants were interviewed in the second phase using open-ended questions and in-depth follow-up inquiries to check their comprehension.

Data analysis

The research utilized the grounded theory approach to identify themes pertinent to teaching public speaking and the integration of intercultural literary pedagogy in the collected data. Open coding, axial coding and selective coding comprised the phases of the analysis. Before determining the preliminary labels for the data, the researcher examined the data multiple times in open coding. The technique of detecting links among open codes is known as axial coding. Third, selective coding identifies the primary variable encompassing all data, as illustrated in Figure 3.

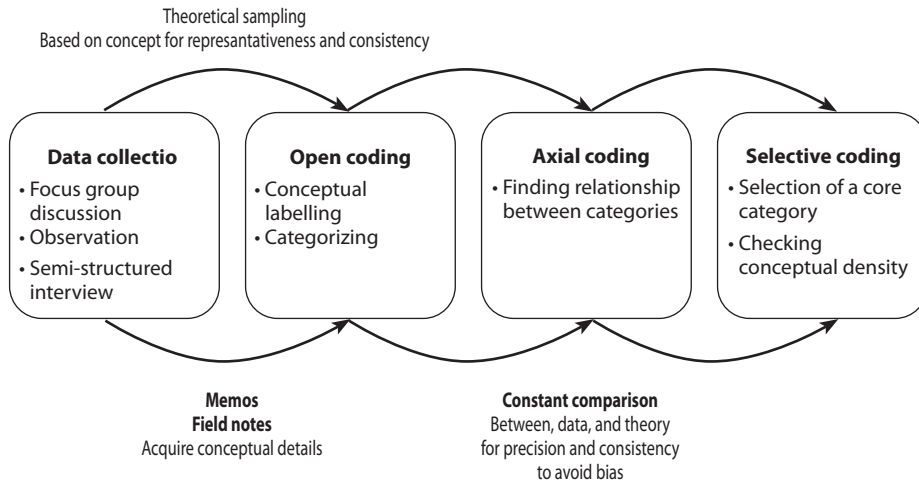

Figure 3. Data analysis procedure (Lindqvist & Forsberg, 2023)

Results

Based on the lecturers' experiences and practices, the components of an integrated intercultural literary pedagogy in teaching public speaking according to the Kampus Merdeka program in Indonesian higher education can be traced. The lecturers perceived five domains important for the integration of intercultural literary pedagogy into teaching public speaking in Indonesian higher education setting.

Teaching intercultural content: intercultural recognition, intercultural awareness and intercultural sensitivity

The lecturers identified three intercultural features that must be considered when incorporating intercultural literary pedagogy into teaching public speaking: intercultural recognition, awareness and sensitivity.

The lecturers argued that the presence of literary works in learning cannot be separated from the goal of introducing culture to students, which is illustrated in the following statements.

- L5: *Literary works can introduce cultural elements so readers can get to know new cultures outside their environment.*
- L9: *Literature can be a vehicle for preserving noble values, culture and customs.*
- L10: *Many cultural elements are presented in literary works. Therefore, student knowledge about the portrayed culture is unconsciously increased through the engagement with those texts.*

Literary works in teaching public speaking provide an initial reflection on introducing culture and interculturality to students. Another lecturer expressed a perception of literary works as a tool to accommodate the introduction of values, culture and customs.

Literary works are important for the preservation of values adopted by a particular society, along with customs and other cultural aspects. Cultural elements in literary works influence the understanding of new cultures.

These cultural elements are inherent in literary works. They are very easy to identify, especially when students portray their understanding of intercultural issues, their views of the world and what is truly experienced. The lecturers' perceptions prove that the contents for the integration of intercultural literary pedagogy in public speaking material cannot be separated from intercultural recognition.

The second aspect to consider in designing the content when integrating intercultural literary pedagogy in public speaking is intercultural sensitivity. Intercultural sensitivity is important because it involves understanding two different cultures, the host and target culture, which is shown in the following statements.

- L1: *Understanding the intercultural aspect in the context of foreign language learning plays an important role. Novels or similar literary works written in the taught foreign language can provide aspects for students' affective understanding. In addition, understanding the intercultural aspect (along with its products) will make students sense certain regions and cultural, historical and political diversity of certain periods. It will ultimately become a sort of comparative study leading to students' better understanding of the domestic as well as foreign literature.*
- L3: *Studying literary works facilitates the discussion on the local and national culture. Students can compare one literary work to another.*
- L13: *Literature learning facilitates cultural understanding because literary works describe, show and narrate culture in local and international contexts. The more often students read novels, and perhaps watch films, the more knowledge and ability they will acquire, which facilitates understanding different cultures.*
- L2: *Literary works such as novels often depict distinctive aspects of a particular culture, such as customs, traditions, social norms and language. Readers can understand the differences and similarities between cultures by reading novels from different cultural backgrounds.*

Understanding the integration of intercultural literary pedagogy in public speaking needs to be linked to the content of the host culture, when compared to the target culture. This will trigger positive student interaction in building speaking skills in an intercultural context. Another perspective sees intercultural sensitivity as closely related to an in-depth discussion of the scope of the host culture, which is then compared with the representation of another culture in literary works. Via learning through literature, students perceive two different cultures more easily, which also facilitates self-exploration. The more students explore themselves through the interaction with literary works, the more they develop and are able to narrate cultural content, both local/national and of different cultures.

One way to improve intercultural competence is to bring students closer to literary works that develop intercultural sensitivity, which involves understanding two different cultures. The way students explore literary works will make them more able to understand the differences and similarities between those cultures. The potential of literary works, especially novels, to depict distinctive aspects of a particular culture, which we call intercultural sensitivity, is a very suitable medium to promote public speaking. This is why integrating intercultural literary pedagogy in teaching public speaking needs to involve aspects of intercultural sensitivity.

The third feature related to intercultural content in public speaking and integrating intercultural literary pedagogy is intercultural awareness. Intercultural awareness emphasizes the ability to receive information and aims to highlight the understanding of cultural differences that give rise to mutual respect. The following statements reiterate this issue.

- L6: *By reading literary works, of course you will absorb information related to the cultural background highlighted in the work. This can increase students' understanding of cultural diversity and mutual respect.*
- L14: *Through literary works, students can learn about language and how to communicate based on the provided presentation of a particular culture. They have the opportunity to enrich their intercultural communication skills and explore relevant social issues.*
- L7: *Through literary works, students can understand cultural differences, values, norms and views of life from different perspectives.*

It is undeniable that literary works help the acquisition of information related to different cultures, thus encouraging students to develop intercultural awareness about the importance of showing respect to all people, regardless of their cultural backgrounds, which in turn capacitates them for effective and appropriate communication. Whether a literary work will facilitate the students' expression of ideas highly depends on the way the intercultural awareness content is presented. The effectiveness and acceptability of students' communication are reflected in mutual respect and mindfulness. Furthermore, intercultural awareness content in teaching public speaking through integrating intercultural literary pedagogy will provide a new nuance in students' perspectives.

One of the benefits of using literary works, such as novels, in optimizing public speaking achievement is forming alternative student perspectives. Highlighting different perspectives can improve students' communication competence in integrating culture and public speaking. The ability to understand alternative perspectives is especially important when conveying ideas to the public.

Teaching linguistic features: language performance, cognitive skills and language elements

The participants perceived three linguistic features as relevant to integrating intercultural literary pedagogy in teaching public speaking. These linguistic aspects include language performance, cognitive skills and language elements.

In regard to language performance, the lecturers argued that the advantage of the integrated intercultural literary pedagogy approach in public speaking lies in improving speaking skills by exploring characters, themes and viewpoints highlighted in literary works such as novels.

- L8: *When considering the elements of literary works such as characters, settings, themes and points of view, novels or other literary works can provide additional information because students can learn from what they have read via different speaking activities, such as retelling the story. However, in terms of fluency or pronunciation when speaking, it is not necessary; in essence, I think it has little influence.*
- L11: *In engaging with literary works, lecturers should ask students to write and speak directly in front of the class.*
- L5: *The primary factor in determining students' speaking ability is that we can use certain themes and issues from selected literary sources, then analyse their reading comprehension and knowledge on the elements of literature.*

The increase in language performance occurs if students are focused directly on oral language production. The ability to analyse literary works and build knowledge accordingly supports the reading habit and the natural expression of reading comprehension. Optimization of language performance has been proven to occur through integrating intercultural literary pedagogy in teaching public speaking.

Another category of the linguistic aspect, i.e., cognitive skills, influence the application of an integrated intercultural literary pedagogy. Cognitive skills will have an impact due to emotions aroused by literary works, as expressed in the following statements.

- L1: *Applying literary works for learning can improve students' critical thinking skills, develop their vocabulary and stimulate emotional expression.*
- L4: *Comprehending the themes and characters in literary works capacitates students to think critically and construct arguments logically, which is an important point in public speaking.*

Applying literary works to teaching public speaking fosters critical thinking skills, which are reflected in connecting intercultural experiences and stimulating the ability to express emotions. Thinking skills also underlie the construction of logical arguments.

Literary works, especially those that highlight intercultural issues, are important in training students to think critically. Critical thinking skills develop as a result of constructing arguments that occur from understanding literary works.

The last category related to the linguistic aspect are language elements. They are an important component of the integrated intercultural literary pedagogy approach, as evidenced by the increase in vocabulary expressed in the following lecturers' statements.

- L8: *Reading novels or other literary works helps students expand their vocabulary, which improves and diversifies their language styles. This ability is important in conveying different and interesting ideas when speaking in public.*
- L12: *By reading literary works, students' vocabulary automatically increases and their language acquisition continues to improve.*

Reading novels allows students to expand their vocabulary, which is based on the acquisition of varied language styles contained in the novel. This content is important because it displays various interesting ideas to be incorporated in public speaking. It is undisputable that increasing vocabulary also significantly affects language acquisition. Interacting with the world of literature, especially novels, directly effects the expansion of vocabulary and language acquisition, which is much needed to develop speaking skills.

Teaching objectives: linguistic contribution, cultural insight and speaking style

Among the teaching objectives, the lecturers highlighted three important features related to integrated intercultural literary pedagogy in public speaking: linguistic contribution, cultural insight and speaking style.

In regard to the linguistic contribution aspect, the lecturers argued that the implementation of intercultural literary pedagogy in public speaking positively influences vocabulary and syntax, as shown in the following statements.

- L11: *If they have developed reading habits, students acquire a more varied vocabulary and the ability to understand sentence structures.*
- L6: *By reading a lot of literary works, students' vocabulary increases and consequently, they are more confident when speaking.*

The contribution of linguistics is proven prominent when using intercultural and literary pedagogy approach, which is not only a tool of speech development but also has an effect on emotions. Furthermore, linguistic contributions of literary works entail the increase in students' self-confidence as a result of extensive language acquisition.

Linguistic contribution is important especially for intercultural understanding.

Another aspect affected by the integration of literature in teaching public speaking is cultural insight. The following lecturers' statement indicate that literary works scaffold intercultural understanding.

- L10: *The more literary works students read, the better they will speak because of the increased insight into a culture.*
- L5: *Students might later evoke or recall things that happen in a story, which becomes the source of their knowledge not only in retelling a story but in real-life conversations.*
- L14: *Reading western literature provides students with insights into global issues from various cultural perspectives. Students accustomed to global insights are often more flexible and adaptive when speaking in front of diverse audiences.*

Student level of engagement in learning through literary works influences their competence in speaking, especially due to deepening their cultural insight. With broad cultural insight, students understand how to interact with and understand others. Literary works play a big role in creating individuals who understand others, and they are an effective medium to improve communicative competence. In line with this, students become more open to discussing global issues using various cultural perspectives.

Through reading literary works, students become more open to various cultural perspectives, which means they are more flexible and adaptive when speaking in front of diverse audiences.

The last aspect of consideration with regard to teaching objectives is speaking style. As the following lecturers expressed, students tend to develop a speaking style based on certain narrative content when reading literary works such as novels.

L2: *It is very influential even though students do not hear the story. However, they can speak based on the text and their experience of it.*

L13: *It impacts improving their speaking competence, especially in foreign languages.*

The ability of literary works to arouse emotions and emotional expressions also impacts students' speaking style. This happens because students become accustomed to expressing ideas in English. The way students compose ideas pertaining to intercultural understanding when in contact with literary works influences their speaking style, especially their intonation and confidence.

Teaching materials: visualization and dialogue

With regard to teaching materials, the lecturers recalled two features appropriate for teaching public speaking: visualization and dialogue.

The visualization of the content has a positive impact on mastering public speaking, which the following lecturers convey.

L9: *Visuals in literary works have a positive impact on public speaking. Alternatively, students can imagine the picture and then try to find the appropriate vocabulary to describe it.*

L4: *Displaying visuals or pictures helps students imagine and create stories using their language skills.*

Inserting visuals or image of objects in the source material influences students' understanding, that is, it makes it easier for students to understand the text. Visualization also influences how students imagine the story and encourages them to use appropriate words and sentences based on their speaking skills.

Displaying images in the material helps students maximize their understanding and convey the material when speaking in public. The presence of images also helps students become more sensitive and focused when discussing issues related to the content of the studied literary works.

On the other hand, some lecturers argue that dialogue is more important as a basis for understanding the concept of integrated intercultural literary pedagogy in public speaking.

L13: *Presenting dialogue or conversation in literary works provides deep insight into social interactions, cultural norms and different cultural perspectives. Through dialogue, students can understand how to speak, communicate and think in different cultural contexts. This is very useful for the development of public speaking skills*

because it prepares students for various audiences and intercultural communication situations.

L7: *Readers can more easily understand the storyline of a literary work through dialogue and be more focused.*

Presenting dialogues in literary works such as novels provides deep insight, especially for understanding social interactions. Students become more aware of how communication occurs and how to think in different cultural contexts. This is useful for optimizing public speaking and dealing with various intercultural interactions. Dialogues in literary works make students more focused than visual content and provide more language elements that support public speaking.

Teaching context: cultural value, ethical value and practical value

The lecturers argued that three aspects should be considered when designing contexts for teaching public speaking: cultural value, ethical value and practical value.

Concerning cultural value, introducing students to cultural customs and characteristics significantly impacts optimizing public speaking, which is indicated in the following statements.

L1: *Cultural value contains not only learning symbols, myths and stories but also multiple perspectives and global viewpoints, which helps students speak more sensitively and responsively in public.*

L14: *To improve students' intercultural understanding and support their public speaking competence, cultural values should be considered. Cultural values in literary works provide insight into a culture's customs, traditions and way of life. Understanding these values helps students better appreciate cultural diversity and communicate more effectively in an intercultural context. It can also broaden their horizons and help them speak in public more confidently.*

L10: *The representation of a complex cross-cultural understanding will equip students to deal with diverse cultures, which will propulse the learning process and allow them to use what is considered desirable.*

Equipping students with a broad perspective and a global view makes them more sensitive and more socially responsible in public speaking. In addition, when the target content entails complex cross-cultural issues, students are encouraged to explore different cultures.

It is important to facilitate learning by encouraging students to explore various cultural issues. This can be done by providing literary works that contain complex cultural values, which facilitates the identification of various contexts and issues and the attainment of global perspective.

Moving on to another value focus, a prominent way to understand culture is the knowledge about ethics and morals. Ethical values are categorized separately because they have a specific impact, compared to cultural values, which the following statements express.

L15: *The most prominent part of our culture is ethics and morals, so if you study them, they should be easy to understand.*

L14: *To understand readings related to ethics-morals-religion, a deeper understanding of vocabulary and concepts is required, which is why this is considered interesting for improving students' speaking competence.*

Incorporated ethical values in literary works motivate students to study intercultural aspects in more detail, which is an important point of an integrated literary pedagogy. Furthermore, it effects a deeper understanding of the studied concepts, which in turn develops students' speaking competence.

In order to understand the intercultural aspect and improve speaking skills, students need a deep understanding of ethics and morals presented in literary works.

The last aspect to consider with regard to the context of integrated intercultural literary pedagogy in public speaking is practical value. Depending on the students' age, the introduction of a familiar aspect will positively influence speaking instruction.

L3: *It is understandable to consider practical value since it brings familiar topics from everyday life experiences.*

Linking students' practical lives, which may also be reflected in the content of literary works, to speaking instruction effects greater student competence in public communication. Familiar issues develop student ability to map the topics and directions of discussion and successfully express their intercultural understanding obtained from literary pedagogy, which in turn increases public speaking competence.

Discussion

It is imperative to consider five requirements when integrating intercultural literary pedagogy in teaching public speaking. These encompass intercultural content, linguistic features, teaching objectives, materials and contexts. Figure 4 presents the integration of intercultural literary pedagogy practices in teaching public speaking.

The initial requirements for the integration of intercultural literary pedagogy in teaching public speaking entail three categories: intercultural recognition, intercultural awareness and intercultural sensitivity. Intercultural recognition is a form of intercultural content that is designed to assist students in recognizing cultural diversity (Short, 2023; Baldwin et al., 2023; Moon, 2023). This process enables students to determine what actions are permissible when engaging in interactions, particularly when practicing public speaking. The fundamental material for teaching public speaking based on an integrated intercultural literary pedagogy encompasses intercultural recognition. Intercultural awareness is one step above intercultural recognition. Intercultural awareness entails students' awareness of cultures that differ from theirs (Zhang & Ting, 2024; Hang & Zhang, 2023; Chen, 2023; Urlaub & Dessen, 2023). These distinctions must be addressed equitably to establish acceptable communication with individuals from diverse cultural backgrounds. Students can be provided with the content that deepens intercultural awareness once they have developed the ability to identify cultural diversity. Intercultural sensitivity is the highest level of content in the integration of intercultural literary pedagogy and teaching public speaking. It encourages students to exhibit attitudes and behaviours appropriate for intercultural exchange, and it can be imparted to students through recognizing and understanding cultural diversity.

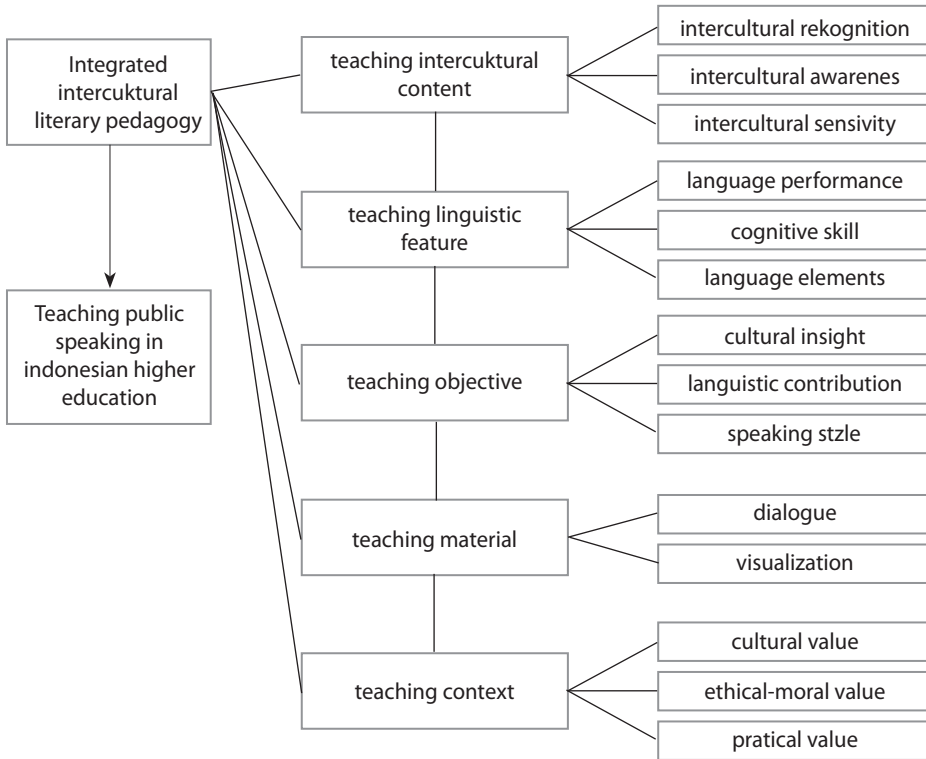

Figure 4. The representation of an integrated intercultural literary pedagogy in teaching public speaking

The linguistic feature is the second requirement to consider when choosing content for the integration of intercultural literary pedagogy with public speaking. Language performance, cognitive skill and language elements comprise linguistic features. The material used to enhance students' language performance enhances their capacity to communicate effectively and facilitates their proficiency in public speaking (Jean-Pierre et al., 2023; Peng & Wang, 2024). Language performance is associated with the use of language in real-world situations, which encompasses communication style, grammatical correctness and even non-linguistic aspects. Linguistic content relates to cognitive skills, which enable students to comprehend the significance of communication while employing language to express appropriate and acceptable ideas. The speaker's capacity to align the language with own mental abilities in communication is meant by cognitive skills (Kuhlen & Abdel Rahman, 2023). Language elements comprise the final component of linguistic content. Maintaining a comprehensive vocabulary in integrated intercultural literary pedagogy is crucial for the development of communicative competence. Students are motivated to enhance their language abilities advantageous for public speaking when they are engaged with suitable linguistic content. Language elements encompass understanding specific language features, terms, word usage and language operations employed in public speaking, depending on the context.

The teaching objective is an undeniable consideration in the integrated intercultural literary pedagogy for teaching public speaking, and it entails cultural insight, linguistic contribution and speaking style. Linguistic contribution regards the lexis of a literary work and its comprehension, so it can be said it is inherent to the works of literature (Isro'iyah & Herminingsih, 2023; Tsang et al., 2023; Beloufa, 2023). Not only do linguistic elements serve as a means of communication, but they also facilitate students' comprehension of literary works. Students' self-confidence and extensive language acquisition are influenced by their linguistic contributions. Cultural awareness is the next consideration when determining the teaching objective. It facilitates students' comprehension of intercultural interactions. Cultural awareness fosters students' proficiency in public communication, enabling them to understand and engage with others (Poort et al., 2023; Dwomoh et al., 2023). Speaking style is the aspect entailed in the teaching objective. It has been proven that students' speaking styles are largely determined by their interactions with the narrative content of literary works (Kho & Ting, 2024). Emotional skills and the capacity to articulate oneself when speaking in public comprise speaking style, which is developed by effective engagement with literary works.

Dialogue and visualization are the fourth consideration in providing materials for an integrated intercultural literary pedagogy. It is believed that foreign language learners need visualizations in literary works, such as images of objects. The purpose of incorporating visuals into literary works is to better understand the content by illustrating it. This approach facilitates student comprehension of language elements employed in intercultural learning and the development of their public speaking skills (Shadiev & Yu, 2024; Syam et al., 2021). Images and visualizations effect greater awareness and concentration on the themes and issues in literary works. On the other hand, dialogue is considered more effective as a teaching resource because it represents interaction and communication forms. Students acquire practical experience by exploring social interaction presented in literary dialogues. The optimization of dialogue in literature will enable students to concentrate more effectively, in comparison to using visual content.

The final consideration when integrating intercultural literary pedagogy into public speaking is creating a setting/context. Cultural, ethical and practical value are all components of consideration when designing the teaching context. Equipping students with global and comprehensive perspectives is the objective of emphasizing cultural value in public speaking instruction (Horn, 2024; Nurhikmah et al., 2023; Syam et al., 2023). Through the acquisition of these perspectives, students are able to address cross-cultural challenges while investigating various cultures. The provision of context that emphasizes cultural values has the potential of motivating student learning by encouraging them to investigate a variety of cultural contexts. The next feature, ethical value, is introduced as a distinct aspect of culture in the context of intercultural teaching. The integrated ethical values in literary works allow students to behave ethically when engaging with the public (Moore & Tillberg-Webb, 2023;

Zhenzhao, 2023). Comprehensive context of ethics and principles embodied in literary works is indispensable if student proficiency in public speaking is to be achieved. Another consideration of integrating intercultural literary pedagogy in public speaking is the practical value. This context addresses the well-known concern of evaluating students' proficiency in foreign languages. Enhancing students' public speaking skills is achieved by incorporating their practical experiences into the presentation of literary works, which also facilitates the development of intercultural understanding. The presentation of well-known issues in literary works fosters students' ability to organize topics and main ideas, enhances intercultural understanding and develops their competence in public speaking.

Conclusion

Five essential requirements must be addressed in practicing integrated intercultural literary pedagogy in public speaking: intercultural content, linguistic features, teaching objective, teaching material and context. The purpose of intercultural content is to help students identify cultural distinctions and cultivate intercultural awareness and intercultural sensitivity. Language performance, cognitive skills and language elements essential for enhanced communicative competence comprise the linguistic feature. Developing self-confidence and extensive language skills is facilitated by achieving linguistic contribution, cultural insight and speaking style in literary features. Providing teaching material necessitates careful consideration of dialogue and visualization. Visuals in literary works aid students in comprehending the information by depicting objects, while dialogue content enables students to examine social interaction and enhance their attentiveness. The teaching context encompasses cultural, ethical and practical value. Focusing on cultural value offers students a global perspective and a variety of viewpoints, while incorporating ethical value teaches them about ethical behaviour when engaging with the public. Through the presentation of literary works, practical value incorporates students' everyday lives, enhancing public speaking skills and promoting intercultural understanding. In the context of public speaking instruction, an integrated intercultural literary pedagogy involves the consideration of intercultural content, linguistic content, teaching provision and teaching concentration. By employing literary pedagogy, university students develop a deeper understanding of different cultures and are able to engage with them by using their advanced public speaking competence.

References

- Baldwin, J. R., González, A., Brock, N., Xie, M., & Chao, C. C. (2023). *Intercultural communication for everyday life*. John Wiley & Sons.
- Beloufa, C. (2023). The use of literary adaptations in the EFL classroom. *FOSTER: Journal of English Language Teaching*, 4(1), 13–28. <https://doi.org/10.24256/foster-jelt.v4i1.79>

- Chen, R. T. H. (2023). Teaching intercultural communication in an English as a lingua franca context. *RELC Journal*, 54(3), 839-847. <https://doi.org/10.1177/00336882221074106>
- Dwomoh, R., Osei-Tutu, A. A., Chhikara, A., Zhou, L., Oudghiri, S., & Bell, T. (2023). Critical understanding of English learners: Experience and practice of educators in a professional development course. *TESOL Quarterly*, 57(4), 1401-1433. <https://doi.org/10.1002/tesq.3200>
- Fielding, R., Galante, A., Bonar, G. J., Wang, M., & God, Y. (2023). Teaching for intercultural understanding – to what extent do curriculum documents encourage transformative intercultural experiences? *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 1-16. <https://doi.org/10.1080/01434632.2023.2170390>
- Hang, Y., & Zhang, X. (2023). Intercultural competence developmental processes of university and college students as three types of transition – A systematic review. *International Journal of Intercultural Relations*, 92, 101748. <https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2022.101748>
- Horn, D. (2024). *Principles of public speaking*. Taylor & Francis.
- Huang, L. (2023). Developing intercultural competence through a cultural metacognition-featured instructional design in English as a foreign language classrooms. *Frontiers in Psychology*, 14, 1126141. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1126141>
- Isro'iyah, L., & Herminingsih, D. I. (2023). Teaching culture of others through English literature: English. *International Journal of Language and Literary Studies*, 5(2), 136-146. <https://doi.org/10.36892/ijlls.v5i2.1248>
- Jean-Pierre, J., Hassan, S., & Sturge, A. (2023). Enhancing the learning and teaching of public speaking skills. *College Teaching*, 71(4), 219-226. <https://doi.org/10.1080/87567555.2021.2011705>
- Kerstinsdotter, T. (2024). Addressing cultural diversity in literature education through culturally relevant pedagogy (CRP): Proceed with caution. *Educare*, (1), 28-44. <https://doi.org/10.24834/educare.2024.1.856>
- Kho, M. G. W., & Ting, S. H. (2024). A multidimensional assessment of Malaysian polytechnic students' communication apprehension in oral presentations. *Asian Journal of Research in Education and Social Sciences*, 6(3), 343-360.
- Kuhlen, A. K., & Abdel Rahman, R. (2023). Beyond speaking: Neurocognitive perspectives on language production in social interaction. *Philosophical Transactions of the Royal Society B*, 378(1875), 20210483. <https://doi.org/10.1098/rstb.2021.0483>
- Lindqvist, H., & Forsberg, C. (2023). Constructivist grounded theory and educational research: Constructing theories about teachers' work when analysing relationships between codes. *International Journal of Research & Method in Education*, 46(2), 200-210. <https://doi.org/10.1080/1743727X.2022.2095998>
- McAllister, Á., & Brown, N. (2023). Competition and collaboration in higher education: An (auto) ethnographic poetic inquiry. *Qualitative Inquiry*, 10778004231176278. <https://doi.org/10.1177/10778004231176278>
- Minor, C. (2023). *Best practices in literacy instruction*. Guilford Publications.
- Moon, D. G. (2023). Critical reflections on culture and critical intercultural communication. *The handbook of critical intercultural communication*, 57-71. <https://doi.org/10.1002/9781119745426.ch4>

- Moore, S. L., & Tillberg-Webb, H. K. (2023). *Ethics and educational technology: Reflection, interrogation, and design as a framework for practice*. Routledge.
- Nurhikmah, A., Syam, A. F., & Sumrah, A. P. (2021). Sociolinguistic communicative competence of EFL students: Series of family interaction in the time of online learning. *Exposure: Jurnal Pendidikan Bahasa Inggris*, 10(2), 305-316. <https://doi.org/10.26618/exposure.v10i2.6047>
- Nurhikmah, A., Syam, A. F., & Sumrah, A. P. (2023). Lecturer attitudes on cross-cultural practices in EFL online teaching. *Elsya: Journal of English Language Studies*, 5(1), 27-44. <https://doi.org/10.31849/elsya.v5i1.11588>
- Ong, T. W. S., Ting, S. H., Raslie, H., Marzuki, E., Chuah, K. M., & Jerome, C. (2022). University students' communication and employability skills: Mismatch perspectives of students, lecturers, and employers in Sarawak, Malaysia. *NOTION: Journal of Linguistics, Literature, and Culture*, 4(2), 94-104.
- Ou, W. A., Gu, M. M., & Hult, F. M. (2023). Translanguaging for intercultural communication in international higher education: Transcending English as a lingua franca. *International Journal of Multilingualism*, 20(2), 576-594. <https://doi.org/10.1080/14790718.2020.1856113>
- Palmer, E. (2023). *Well spoken: Teaching speaking to all students*. Routledge.
- Peng, J. E., & Wang, Z. (2024). The predictive roles of enjoyment, anxiety, willingness to communicate on students' performance in English public speaking classes. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 62(2), 485-508. <https://doi.org/10.1515/iral-2022-0162>
- Poort, I., Jansen, E., & Hofman, A. (2023). Cultural intelligence and openness to experiences pave the way for cognitive engagement in intercultural group work. *Journal of Studies in International Education*, 27(2), 277-297. <https://doi.org/10.1177/10283153211042091>
- Shadiev, R., & Yu, J. (2024). Review of research on computer-assisted language learning with a focus on intercultural education. *Computer Assisted Language Learning*, 37(4), 841-871. <https://doi.org/10.1080/09588221.2022.2056616>
- Short, K. G. (2023). A curriculum that is intercultural. In *Teaching Globally* (pp. 3-24). Routledge.
- Sun, L. (2023). Pedagogies of discomfort and empathy in foreign language education: Fostering EFL learners' critical global thinking through literature and art. *Thinking Skills and Creativity*, 50, 101411. <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2023.101411>
- Syam, A. F., Nurhikmah, A., Abrar, A. E. Y., Masita, M., Sumrah, A. P., & Fitri, N. S. (2023). EFL online teaching and learning: The impact of environmental factors. *Pegegem Journal of Education and Instruction*, 13(2), 223-235. <https://doi.org/10.47750/pegegog.13.02.27>
- Syam, A. F., Nurhikmah, A., & Sumrah, A. P. (2021). Family involvement on EFL students' intercultural communicative competence development during learning from home. *Exposure: Jurnal Pendidikan Bahasa Inggris*, 10(2), 317-334. <https://doi.org/10.26618/exposure.v10i2.6048>
- Syam, A. F., Nurhikmah, A., & Sumrah, A. P. (2023). Exploring intercultural communicative competence of EFL higher education students: A communal perspective. *Tamaddun*, 22(1), 52-64. <https://doi.org/10.33096/tamaddun.v22i1.327>
- Tsang, A., Paran, A., & Lau, W. W. (2023). The language and non-language benefits of literature in foreign language education: An exploratory study of learners' views. *Language Teaching Research*, 27(5), 1120-1141. <https://doi.org/10.1177/1362168820972345>

- Urlaub, P., & Desein, E. (2023). Sense of place, imaginative mobility, and intercultural awareness through a map making project in a study abroad program. *Frontiers: The Interdisciplinary Journal of Study Abroad*, 35(1), 305-324. <https://doi.org/10.36366/frontiers.v35i1.595>
- Vlach, S. K., Lentz, T. S., & Muhammad, G. E. (2023). Activating joy through culturally and historically responsive read-alouds. *The Reading Teacher*, 77(1), 121–130. <https://doi.org/10.1002/trtr.2203>
- Wilczewski, M., & Alon, I. (2023). Language and communication in international students' adaptation: A bibliometric and content analysis review. *Higher Education*, 85(6), 1235-1256. <https://doi.org/10.1007/s10734-022-00888-8>
- Yang, Y. F., & Kuo, N. C. (2023). Blended learning to foster EFL college students' global literacy. *Computer Assisted Language Learning*, 36(1-2), 81-102. <https://doi.org/10.1080/09588221.2021.1900874>
- Zhang, K., & Ting, S. H. (2024). Social self-efficacy mediates Wechat use and cross-cultural adaptation among international students in Chengdu, China. *International Journal of Business and Technology Management*, 6(3), 393–405.
- Zhenzhao, N. (2023). *Introduction to ethical literary criticism*. Taylor & Francis.
- Zhussupova, R., & Shadiey, R. (2023). Digital storytelling to facilitate academic public speaking skills: Case study in culturally diverse multilingual classroom. *Journal of Computers in Education*, 10(3), 499-526. <https://doi.org/10.1007/s40692-023-00259-x>

Anugerah Febrian Syam
Universitas Muhammadiyah Bulukumba

Faculty of Teacher Training and Education
English Language Department
Jl. Poros Bulukumba Bantaeng Km. 9 Bulukumba, South
Sulawesi, 92561 Bulukumba, Indonesia
anugerahfebriansyam@umbulukumba.ac.id

Andi Nurhikmah

Universitas Muhammadiyah Bulukumba
Faculty of Teacher Training and Education
English Language Department
Jl. Poros Bulukumba Bantaeng Km. 9 Bulukumba, South
Sulawesi, 92561 Bulukumba, Indonesia
andinurhikmah@umbulukumba.ac.id

Syayyidina Ali

Universitas Muhammadiyah Bulukumba
Faculty of Teacher Training and Education
English Language Department
Jl. Poros Bulukumba Bantaeng Km. 9 Bulukumba, South
Sulawesi, 92561 Bulukumba, Indonesia
saydinahafid@gmail.com

Muhammad Basri

Universitas Negeri Makassar
English Language Doctoral Program
Jl. Bonto Langkasa, Banta-Bantaeng, Rappocini, Makassar,
South Sulawesi, 90222 Makassar, Indonesia
muhammadbasri@unm.ac.id

Andi Eritme Yustika Abrar

Universitas Muhammadiyah Bulukumba
Faculty of Teacher Training and Education
English Language Department
Jl. Poros Bulukumba Bantaeng Km. 9 Bulukumba, South
Sulawesi, 92561 Bulukumba, Indonesia
andieritmeyustika.abrar@gmail.com

Maya Masita

Universitas Muhammadiyah Bulukumba
Faculty of Teacher Training and Education
English Language Department
Jl. Poros Bulukumba Bantaeng Km. 9 Bulukumba, South
Sulawesi, 92561 Bulukumba, Indonesia
mayamasitahir@gmail.com

Ilmiah Ilmiah

Universitas Muhammadiyah Makassar
Faculty of Teacher Training and Education
English Language Education Department
Jalan Sultan Alauddin No. 259, Rappocini, Makassar, South
Sulawesi
90211 Makassar, Indonesia
ilmiah@unismuh.ac.id

Ahmad Rossydi

Politeknik Penerbangan Makassar
Aircraft Maintenance Technology
Jalan Salodong No. 1 Biringkanaya, Makassar, South Sulawesi,
90241 Makassar, Indonesia
ahmad.rossydi@poltekbangmakassar.ac.id

Stavovi predavača o integraciji međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorništva

Sažetak

Većina istraživanja o vezi između metodike nastave književnosti i međukulturnih komunikacijskih modela poučavanja često naglašavaju važnost receptivnih jezičnih vještina. S druge strane, malo je studija o tome kako se ta integracija ostvaruje kada je riječ o produktivnim vještinama poput govorenja. Stoga se ovim istraživanjem nastojalo ispitati kreiranje integriranih međukulturnih književnih materijala za poučavanje javnoga govorenja na indonezijskim institucijama visokoga obrazovanja. Podatci su sakupljeni putem polustrukturiranih intervjua, opservacija i rasprava u fokus-grupama, a istraživanje je zasnovano na etnografskom pristupu. Za analizu podataka korišten je utemeljeni teorijski pristup. Studija je obuhvatila 15 predavača iz triju indonezijskih regija (zapadna, središnja i istočna). Na osnovi rezultata istraživanja stvorena je shemu integrirane metodike nastave književnosti u poučavanju javnoga govorenja koja sadrži pet ključnih elemenata: međukulturni sadržaj, jezična obilježja, ciljeve poučavanja, materijale poučavanja i kontekst poučavanja. Zaključeno je da metodika nastave književnosti može potaknuti učenike na razumijevanje i interakciju s drugim kulturama te poboljšati njihove vještine javnoga govorenja.

Ključne riječi: javno govorenje; međukulturna komunikacija; metodika nastave književnosti; nastava engleskoga kao stranoga jezika; visoko obrazovanje

Uvod

U eri Društva 5.0 javno govorenje nije samo jedna od referentnih točaka programa Merdeka (neovisni kampus) indonezijskoga Ministarstva kulture i obrazovanja, koji promiče neovisnost pojedinaca, već također predstavlja životnu vještinu inherentnu svim osobama te je povezano s ciljevima održivoga razvoja. U novije vrijeme javno je govorenje postalo jedan od strateških ciljeva obrazovanja, posebno kada je riječ o globalnim izazovima i smirivanju sukoba u multikulturnom društvu (Zhussupova i Shadieva, 2024). Javno govorenje u području visokoga obrazovanja često se povezuje s razvijenom razinom međukulturne komunikacijske kompetencije koja predstavlja temelj djelovanja i komunikacije u današnjemu umreženom društvu.

Glavni izazov učenja javnoga govorenja je nedostatak fleksibilnosti sadržaja koji bi se koristili kao medij razumijevanja između kultura. Učenje javnoga govorenja u kontekstu međukulturnoga razumijevanja prije svega predstavlja izazov zbog razlika u normama i vrijednostima unutar pojedinih kultura. Ono što se smatra privlačnim ili pristojnim u jednoj kulturi, u drugoj može biti neprimjereno ili zbnjujuće, što može negativno utjecati na sposobnost govornika da uspješno prenese poruku. Na ovaj proces utječu i naša prijašnja iskustva posjećivanja raznih zemalja koja oblikuju našu sposobnost međukulturne komunikacije.

Uključivanje književnosti u međukulturno učenje dugo je vremena pridonosilo razvoju receptivnih jezičnih vještina poput čitanja. Međutim, ova integracija također se treba fokusirati na produktivne vještine, posebno govorenje. Razvijanje učinkovitih vještina javnoga govorenja posljedično utječe da publika dublje razumije izrečeno, što uključuje propitivanje njihovih kulturnih vrijednosti i tradicija s ciljem razvijanja odgovarajućega komunikacijskog pristupa. Razvijanje inkluzivnih i sveobuhvatnih vještina javnoga govorenja može se postići prevladavanjem navedenih prepreka. Književna djela na stranome jeziku pozitivno utječu na razvoj međukulturne osviještenosti budući da izlažu učenike/studente raznolikim kulturama.

Osim toga, kulturne razlike s obzirom na mimiku i geste mogu utjecati na primanje poruke (Ong i sur., 2022). Na primjer, kontakt očima u nekim se kulturama smatra poželjnim, dok se u drugima može promatrati kao oblik agresije. Stoga je važno razumjeti kulturni kontekst kako bi komunikacija bila učinkovita te se spriječili nesporazumi.

S obzirom na prednosti književnih tekstova, institucije visokoga obrazovanja mogu biti savršeno okružje za razvoj međukulturne komunikacijske kompetencije (Ou i sur., 2023; Yang i Kuo, 2023; Wilczewski i Alon, 2023). Konteksti visokoga obrazovanja u kojima se koriste književni tekstovi na stranome jeziku imaju veliki potencijal u razvoju sposobnosti javnoga govorenja, a međukulturne razmjene između profesora i studenata u kontekstu stvarnoga života postaju još značajnije u kulturno raznolikom okružju visokoga obrazovanja. Stoga je cilj ove studije bio istražiti integraciju međukulturne metodike nastave književnosti u poučavanju javnoga govorenja koju bi tvorci obrazovnih politika mogli koristiti u kontekstu indonezijskoga visokog obrazovanja.

Pregled literature

Književni tekst i međukulturna komunikacijska kompetencija

Književni tekstovi sadrže spoznaje o različitim kulturnim perspektivama i vrijednostima, što je važno za razvoj međukulturne komunikacijske kompetencije (MKK). Književna djela upoznaju čitatelja s raznim perspektivama, emocijama i načinima izričaja, premošćujući razlike između raznih kultura. Analizirajući likove, mjesta radnje i narative, pojedinci postižu dublje razumijevanje raznolikih kulturnih složenosti, što osigurava smislenije interakcije s pojedincima drugačijega porijekla.

Jedno od najvažnijih obilježja književnosti jest sposobnost izazivanja empatije. Čitatelji razvijaju osjećaj povezanosti i razumijevanja angažirajući se na priči koja

prikazuje uspjehe i borbe likova iz različitih kultura (Vlach i sur., 2023; Nurhikmah i sur., 2021). Ovaj afektivni angažman je krucijalan za razvoj MKK-a te omogućuje razumijevanje suptilnih nijansi kulturnih identiteta i iskustava. Čitatelji mogu razviti receptivniji i otvoreniji stav prema raznolikim perspektivama prihvaćajući zajedničke ljudske osjećaje koji nadilaze kulturne granice. Osim toga, književnost često propituje kulturne predrasude i stereotipe (Kerstinsdotter, 2024). Književni tekstovi također promiču kritičko razmišljanje i pobijaju pojednostavljene perspektive prikazujući višeslojne likove i autentične narative. Ovaj proces je važan za razvoj MKK-a jer potiče pojedince na propitivanje vlastitih predrasuda i građenje odnosa s drugima zasnovanih na znanju i poštovanju. Bavljenje književnošću potiče čitatelje na suočavanje s vlastitim predrasadama i prihvaćanje raznolikosti.

Književnost nudi sveobuhvatan kontekst za razumijevanje jezika i komunikacijskih uzoraka, propitivanje stereotipa i razvoj empatije (Sun, 2023). Književni tekstovi često odražavaju karakteristične metode prenošenja emocija i misli svojstvenih različitim kulturama. Pojedinci mogu bolje razumjeti nijanse u komunikaciji analizirajući jezik raznih književnih djela. Ovo znanje je neophodno za učinkovitu međukulturnu komunikaciju jer omogućuje pojedincima modifikaciju vlastitoga izražavanja i komunikacijskoga stila s ciljem učinkovite interakcije s različitom publikom.

Dijalog s književnošću	<p>Stavovi</p> <p>Učenik otvorena uma pristupa prikazima vlastite i drugih kultura u književnom tekstu na stranome jeziku, a nepovjerenje nestaje</p> <p>Znanje</p> <p>Književni tekst postaje izvor informacija kojim se širi znanje o društvenim skupinama unutar vlastite i stranih kultura te njihovim obilježjima, običajima i o općim procesima društvenih i individualnih interakcija</p> <p>Vještine tumačenja</p> <p>Studenti prepoznaju tekstualne elemente u stranom književnom djelu i sposobni su ih razumjeti</p>
Dijalog o književnosti	<p>Vještine otkrića i interakcije</p> <p>Korištenje stranoga jezika za stjecanje novoga znanja (o kulturi i povezanim praksama) te primjena toga znanja, stavova i vještina unutar ograničenja komunikacije u stvarnom vremenu i o književnom tekstu na stranome jeziku</p> <p>Kritička kulturna osviještenost</p> <p>Sposobnost kritičke evaluacije, na osnovi eksplicitnih kriterija, praksi, produkata i perspektiva vlastite i drugih kultura prikazanih u književnom tekstu na stranom jeziku</p>

Slika 1. Konstrukt međukulturne književne kompetencije (Schat i sur., 2023)

Naposlijetku, integracija književnosti u nastavu govorenja s ciljem njegovanja međukulturne komunikacijske kompetencije ima transformacijski učinak. Ona potiče doživotno učenje te uvažavanje složenosti i raznolikosti kultura. Bavljenje svjetskom književnosti obogaćuje ljudske živote i razvija sposobnost navigacije u međusobno

povezanom i globalnom okruženju. Ova sposobnost razumijevanja i komunikacije među kulturama neophodna je za njegovanje harmonije, poštovanja i suradnje u multikulturalnom društvu.

Metode nastave književnosti u poučavanju govorenja

Novija istraživanja o ulozi integracije književnosti blisko su povezana s prethodnom raspravom o primjeni književnih tekstova za razvoj međukulturne komunikacijske kompetencije. Integracija književnosti i međukulturne komunikacije predstavlja korelacijski kurikularni pristup koji povezuje književna djela i javno govorenje u kolegiju predviđenom kurikulumom, potiče učenike/studente na širenje znanja, izaziva reakcije i razvija kompetenciju za interakciju i komunikaciju na osnovi književnih materijala (Syam i sur., 2023; Huang, 2023; Fielding i sur., 2023). Osim toga, ova studija bavi se korištenjem književnih djela na institucijama visokoga obrazovanja sa stajališta kolegija javnoga govorenja.

Korištenje književnih djela u poučavanju vještina govorenja predstavlja dinamičnu i aktivnu metodu jezičnoga razvoja. Književni tekstovi, bilo kratke priče, drame ili pjesme, pružaju sadržaj koji može potaknuti izlaganja, igranje uloga i rasprave. Okružujući studente inspirativnim i zanimljivim narativima, edukatori stvaraju poticajno okruženje u kojemu su studenti motivirani na razmjenu misli i tumačenja, što poboljšava njihove govorne sposobnosti.

Jedna od osnovnih prednosti uključivanja književnosti u proces učenja i poučavanja govora jest prilika za kontekstualno učenje. Književna djela često oslikavaju složene teme, razne likove i mjesta radnje, što su odlični povodi za razgovor (Minor, 2023). Na primjer, studenti mogu biti motivirani na izražavanje vlastitih mišljenja i obrazlaganje stavove prilikom razgovora o implikacijama obrata u priči ili motivaciji likova. Ovim procesom ne razvija se samo sposobnost govorenja već i vještine analitičkoga te kritičkoga mišljenja.

Dramatizacija ključnih trenutaka priče ili cijelih dramskih tekstova može biti posebno učinkovita u razvoju govornih vještina (Palmer, 2023). Te aktivnosti omogućuju studentima igranje uloga raznih likova te stoga i istraživanje različitih emocionalnih reakcija i perspektiva. Ova vrsta iskustvenoga učenja omogućuje studentima razvijanje govornih sposobnosti, vježbanje intonacije, izgovora i emocionalnoga izričaja, što povećava autentičnost i angažman. Osim toga, igrajući razne uloge studenti razvijaju empatiju i dublje razumijevanje kulturnih konteksta.

Nadalje, književna djela često izlažu studente raznovrsnom leksiku i jezičnim obrascima. Studenti vremenom govore fluentnije i šire leksički raspon analizirajući opise ili dijaloge. Nastavnici mogu motivirati učenike na prepoznavanje i vježbanje specifičnih fraza ili idiomatskih izraza u tekstovima, omogućujući im tako da te nove jezične elemente uključe u govor. Ovaj proces razvija samopouzdanje govornika i nužne vještine za sudjelovanje u stvarnim životnim razgovorima.

Slika 2

Integracija književnih djela i govornih aktivnosti potiče razvoj suradničkih okolina za učenje. Studenti/učenici su motivirani za sudjelovanje u grupnim raspravama i prezentacijama zasnovanim na književnosti, tijekom kojih se razmjenjuju informacije i određuje značenje zajedno s vršnjacima. Ova vrsta interakcije poboljšava govorne vještine i potiče socijalnu interakciju i suradnju. Obrazovno iskustvo je bogatije ako se u poučavanju govornih vještina koristi književnost, a učenje jezika je ugodnije i smislenije.

Prijašnja istraživanja ovoga pitanja bavila su se ispitivanjem modela poučavanja međukulturnih aspekata bez razmatranja njihovih implikacija te njihovim utjecajem na receptivne jezične vještine, isključujući upotrebu književnih tekstova/materijala za razvijanje sposobnosti javnoga govorenja u sklopu kolegija visokoga obrazovanja. Stoga je ovo istraživanje krenulo od sljedećega istraživačkog pitanja: Kakvi su stavovi predavača na indonezijskim institucijama visokoga obrazovanja o uključivanju interkulturnih metoda nastave književnosti u poučavanje javnoga govorenja?

Metodologija

Dizajn istraživanja

Ovo istraživanje zasnovano je na etnografskom pristupu, a ispitivalo je integraciju međukulturnih materijala metodike nastave književnosti u poučavanju javnoga govorenja u okružju indonezijskoga visokog školstva. Etnografsko istraživanje je kompatibilno kvalitativnoj metodi jer ispituje učinke određenoga programa u okolini visokoga obrazovanja (McAllister i Brown, 2023). Kvalitativna tehnika primjerena je za osnovnu svrhu istraživanja: ispitati integraciju međukulturne metodike nastave književnosti u poučavanju javnoga govorenja u kontekstu indonezijskoga visokog školstva.

Sudionici

U istraživanju je korištena metoda namjernoga uzorkovanja te su sudionici, profesori engleskoga kao stranoga jezika, odabrani sa sveučilišta iz triju glavnih područja Indonezije: Zapad, Središnji dio i Istok, a istraživanje je provedeno tijekom jednoga semestra (od veljače do srpanja, 2024). Prije provođenja istraživanja petnaest predavača engleskoga jezika potpisalo je informirani pristanak, a za sudjelovanje odabrani su na osnovi sljedećih kriterija: predavali su odgovarajuće kolegije javnoga govorenja (komunikacija, govorenje i slušanje) i književnosti, imali su minimalno osam godina radnoga iskustva i bili uključeni u međukulturne programe. Demografski podatci o sudionicima predstavljani su u Tablici 1.

Tablica 1

Materijali i prikupljanje podataka

Ovim istraživanjem ispitivale su se prakse predavača koje integriraju međukulturnu metodiku nastave književnosti s kolegijima javnoga govorenja primjenjujući rasprave u fokus-grupama, opservacije i polustrukturirane intervjuje. Rasprave u fokus-grupama podrazumijevaju male grupe sudionika sa sličnoga iskustva koji su raspravljali o temi

istraživanja na osnovi vlastitih praksi integracije međukulturne metodike nastave književnosti i kolegija javnoga govorenja. Spomenute rasprave trajale su najmanje nekoliko sati za svaku temu, a njima je u kratkom vremenu prikupljena značajna količina visokokvalitetnih podataka. Primarni cilj opservacije bili su postupci evaluacije praksi predavača na kolegijima javnoga govorenja, a polustrukturirani intervjui imali su dvije faze. Tijekom prve, inicijalne faze intervjua sudionici su obaviješteni o cilju intervjua, na koji ih se opetovano podsjećalo. Inicijalna faza uključivala je određivanje tema, svojstava i vremena intervjua. Osim toga, njome je obuhvaćen i redoslijed pitanja, uključujući ona o integraciji međukulturne metodike nastave književnosti s praksama učenja i poučavanja. U drugoj fazi intervjua sudionici su odgovarali na pitanja otvorenoga tipa, nakon čega je uslijedila dubinska analiza kojom se nastojalo provjeriti njihovo razumijevanje.

Analiza podataka

Proces prikupljanja podataka zasnovan je na utemeljenom analitičkom pristupu koji je omogućio identificiranje tema karakterističnih za poučavanje javnoga govorenja i integraciju međukulturne metodike nastave književnosti. Faze analize uključivale su otvoreno kodiranje, aksijalno kodiranje i selektivno kodiranje. Prije kreiranja preliminarnih naziva za skupine podataka, istraživači su višestruko analizirali podatke u procesu otvorenoga dodjeljivanja kodova. Tehnika otkrivanja veza između otvorenih kodova poznata je kao aksijalno dodjeljivanje kodova. Treće, selektivno dodjeljivanje kodova uključivalo je određivanje primarnih varijabli koje su uključivale sve podatke, kako je prikazano na Slici 3.

Slika 3

Rezultati

Na osnovi iskustava i praksi predavača sudionika, određene su sastavnice integracije međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorenja prema programu Kampus Merdeka indonezijskoga visokog školstva. Predavači su identificirali pet sastavnica integracije međukulturne metodike nastave književnosti u poučavanju javnoga govorenja u okružju indonezijskoga visokog školstva.

Poučavanje međukulturnoga sadržaja: međukulturno prepoznavanje, međukulturna osviještenost i međukulturna osjetljivost

Tri su sastavnice međukulturnoga sadržaja koje je potrebno razmotriti prilikom uključivanja međukulturne metodike književnosti u poučavanje javnoga govorenja: međukulturno prepoznavanje, osviještenost i osjetljivost.

Predavači tvrde da se prisutnost književnih djela u integriranom učenju ne smije odvajati od cilja upoznavanja studenata s kulturom.

- P5: „Književna djela omogućuju čitateljima upoznavanje nove kulture bez stvarnoga boravka u toj okolini.”
- P9 „Književnost može biti sredstvo očuvanja plemenitih vrijednosti, kulture i običaja.”
- P10: „Mnogi su kulturni elementi prisutni u književnim djelima, pa se tako znanje studenata o kulturi predstavljenoj u književnim djelima nesvjesno povećava.”

Književna djela u poučavanju javnoga govorenja polazišna su točka u predstavljanju međukulturalnosti. Još je jedan predavač naglasio ovaj aspekt i tvrdio kako je prisutnost književnih djela alat kojim se predstavljaju vrijednosti, kultura i običaji. Književna djela mogu postati važan stup u očuvanju vrijednosti nekoga društva, uz običaje i ostale kulturne aspekte. Kulturni elementi u književnim djelima utječu na razumijevanje novih kultura.

Ti kulturni elementi su inherentni književnim djelima. Vrlo ih je lako identificirati, posebno kada studenti izražavaju svoje razumijevanje međukulturnih pitanja te vlastite stavove i iskustva. Percepcije predavača pokazuju da su sadržaji koji trebaju biti uključeni u integraciju metodike nastave književnosti i nastave javnoga govorenja nerazdvojno povezani s međukulturnim prepoznavanjem.

Drugi međukulturni aspekt koji je primjeren za sadržaj prilikom integracije međukulturne metodike književnosti u javnom govorenju jest međukulturna osjetljivost. Ona je važna jer uključuje razumijevanje dvije kulture, domaće i ciljne kulture. Percepcije predavača (P) u nastavku ilustriraju ovu činjenicu.

- P1: „Razumijevanje međukulturnoga aspekta u kontekstu učenja stranoga jezika ima važnu ulogu. Romani ili slična književna djela objavljena u određeno vrijeme u zemlji čiji jezik učimo mogu osigrati aspekte za učinkovito razumijevanje studenata. Osim toga, razumijevanje interkulturalnoga aspekta (uz povezane produkte) omogućit će studentima spoznavanje kulturne, povijesne i političke raznolikosti određenih regija i perioda. Na kraju će studenti imati komparativnu studiju na temelju koje će više cijeniti i odabirati domaća književna djela.”
- P3: „Proučavanje književnih djela potaknut će raspravu o lokalnoj i nacionalnoj kulturi. Studenti mogu međusobno uspoređivati književna djela.”
- P13: „Učenje književnosti je važno za poboljšavanje kulturnoga razumijevanja jer književna djela opisuju, pokazuju i pričaju o kulturama u lokalnom i međunarodnom kontekstu. Što više čitaju, a možda i gledaju filmove, studenti će imati više znanja i njihova sposobnost razumijevanja raznih kultura „e rasti.”
- P2: ”Književna djela poput romana često oslikavaju izražene aspekte pojedinih kultura, poput običaja, tradicija, društvenih normi i jezika. Čitanje romana koji prikazuju razne kulture pomaže čitateljima razumjeti razlike i sličnosti između kultura. ”

Razumijevanje integracije međukulturne metodike nastave književnosti i javnoga govorenja treba biti povezano s komparativnim sadržajem domicilne kulture, što će

potaknuti pozitivnu interakciju tijekom koje studenti imaju priliku razvijati vlastite govorne vještine u međukulturnom kontekstu. Druga perspektiva podrazumijeva blisku povezanost međukulturne osjetljivosti i dubinske rasprave o polazišnoj kulturi, koja se potom uspoređuje s predodžbom strane kulture u književnom djelu. Prilikom učenja iz književnih djela studenti će lakše spoznati način na koji funkcionira međukulturni aspekt upoznavanjem dviju različitih kulturnih perspektiva. Što se više studenti propituju u interakciji s književnim djelima, to je veće njihovo znanje i sposobnost govorenja o vlastitoj kulturi, bilo lokalnoj ili nacionalnoj, ali i o kulturama s potpuno drugačijim obilježjima.

Jedan od načina razvijanja međukulturne kompetencije jest upoznavanje studenata s književnim djelima koja imaju potencijal produblivanja njihove međukulturne osjetljivosti, što podrazumijeva razumijevanje dvije različite kulture. Način na koji učenici/studenti analiziraju književna djela osposobit će ih za razumijevanje razlika i sličnosti između tih kultura. Portretiranje izraženih aspekata određene kulture, što predstavlja međukulturnu osjetljivost, karakteristika je književnih djela, pogotovo romana, koja predstavlja vrlo pogodan medij za promociju javnoga govorenja. Zbog toga integracija međukulturne metodike nastave književnosti u nastavi javnoga govorenja treba uključivati aspekte međukulturne osjetljivosti.

Treće obilježje međukulturnoga sadržaja u poučavanju govorenja putem integracije metodike nastave književnosti jest međukulturna osviještenost. Ona naglašava sposobnost primanja informacija i kulturne razlike koje promiču međusobno razumijevanje. Ovaj aspekt osvijetljen je u ovim izjavama predavača:

- P6: „Naravno da ćete prilikom čitanja književnih djela upiti informacije o kulturi prikazanoj u djelu, što povećava razumijevanje kulturne raznolikosti i međusobno poštovanje.”
- P14: „Čitanjem književnih djela studenti uče o jeziku i komunikaciji određene kulture. Također imaju mogućnost obogatiti vlastite vještine međukulturne komunikacije i istražiti relevantna društvena pitanja.”
- P7: „Putem književnosti studenti mogu produbiti razumijevanje kulturnih razlika vrijednosti, norma i različitih pogleda na život.”

Književna djela nesumnjivo pomažu prilikom usvajanja informacija o različitim kulturama i stoga razvijaju osviještenost studenata o važnosti poštivanja svih bića, što vodi učinkovitoj i primjerenom komunikaciji. Hoće li bavljenje književnim djelima ujedno predstavljati priliku za izražavanje ideja studenata uvelike ovisi o načinu na koji su predstavljeni međukulturni elementi. Učinkovitost i primjerenost komunikacije studenata odražavaju se u uzajamnom poštovanju i osviještenosti. Osim toga, sadržaji koji promiču međukulturnu osviještenost daju novu nijansu perspektivama studenta.

Jedna od prednosti književnih djela poput romana u optimiziranju govornih ishoda jest zagovaranje alternativnih perspektiva. Naglašavanje različitih gledišta sredstvo je za razvoj komunikacijske kompetencije u procesu integracije kulture i javnoga govorenja. Alternativna stajališta mogu višestruko motivirati studente, što je posebno važno prilikom prenošenja poruka, tj. zamisli ciljanoj publici.

Poučavanje lingvističkih obilježja: jezična izvedba, kognitivna vještina i jezični elementi

Razmatrajući ovu sastavnicu predavači percipiraju tri lingvistička obilježja važna za integraciju međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorenja. Ovi aspekti uključuju jezičnu izvedbu, kognitivnu sposobnost i jezične elemente.

Predavači naglašavaju da integracija poboljšava jezičnu izvedbu zbog analize likova, tema i stajališta predstavljenih u knjiženim vrstama poput romana.

- P8: „Kada je riječ o elementima književne produkcije poput likova, mjesta radnje, tema i stajališta, romani i ostale književna djela mogu predstavljati dodatan izvor znanja. Studenti iz njih mogu učiti i kasnije o naučenome govoriti u aktivnostima prepričavanja. Što se tiče tečnosti ili točnosti izgovora, nije nužno. U biti, smatram da ima malo utjecaja.”
- P11: „Pri poučavanju književnosti predavači od studenata trebaju zahtijevati da pišu i govore pred ostalim studentima.”
- P5: „Kako bi ocijenili sposobnost govorenja studenata, možemo upotrijebiti određene teme i pitanja iz odabranih književnih izvora, zatim analizirati razumijevanje pročitano i njihovo poznavanje književnosti.”

Poboljšanje jezične izvedbe događa se ako su studenti usmjereni direktno na usmenu jezičnu produkciju. Sposobnost analize književnosti razvija čitateljske navike i prirodnu ekspresiju razumijevanja pročitano. Optimizacija jezične izvedbe dokazano se događa kroz integraciju međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja govorenja.

Još je jedna kategorija, kognitivna sposobnost, uključena u jezični aspekt i utječe na inkluziju međukulturne metodike nastave književnosti. Kognitivna sposobnost imaće utjecaj zbog poticanja emocionalne reakcije na književna djela, a o tome svjedoče sljedeće izjave predavača.

- P1: „Analiza književnih djela razvija vještine kritičkoga mišljenja i rječnik studenata te potiče izražavanje emocija.”
- P4: „Razumijevanje tema i likova u književnim djelima osposobljava studente za kritičko mišljenje i logično argumentiranje, što je važno za sposobnost govorenja.”

Primjena književnih tekstova u poučavanju javnoga govorenja razvija vještine kritičkoga mišljenja, što se odražava u vezanim međukulturnim doživljajima i u razvoju sposobnosti izražavanja emocija. Vještine mišljenja također se razvijaju pri građenju logičnih argumenata.

Književna djela, posebno ona koja naglašavaju međukulturalna pitanja, važna su za razvoj kritičkoga mišljenja, tj. oblikovanje argumenata koji proizlaze iz razumijevanja književnoga djela.

Posljednja kategorija lingvističkoga aspekta su jezični elementi. Oni su važna sastavnica na koju utječe integracija međukulturne metodike nastave književnosti, o čemu svjedoče izjave sudionika istraživanja.

P8: „Čitanje romana i ostalih književnih djela bogati rječnik studenata i rafinira njihove raznolike jezične stilove. Ova sposobnost važna je prilikom prenošenja različitih i zanimljivih ideja prilikom govorenja u javnosti.”

P12: „Čitanjem književnih djela rječnik studenata automatski se širi i njihove jezične sposobnosti razvijaju.”

Čitanje romana širi rječnik studenata zbog usvajanja raznovrsnih jezičnih stilova sadržanih u nekom književnom djelu. Ovaj sadržaj je važan jer odražava zanimljive ideje koje se predstavljaju govorenjem. Neosporno je da širenje rječnika također značajno utječe na jezični razvoj. Interakcija sa svijetom književnosti, posebno romanima, izravno širi vokabular i pozitivno utječe na razvoj jezičnih vještina.

Ciljevi poučavanja: lingvistički doprinos, uvid u kulturu i stil govorenja

Kao ishode poučavanja predavači naglašavaju tri važne sastavnice povezane s integracijom multikulturalne metodike nastave književnosti i javnoga govorenja: lingvistički doprinos, kulturni uvid i stil govorenja.

S obzirom na aspekt lingvističkoga doprinosa, predavači tvrde kako je učinak primjene integrirane multikulturalne metodike nastave književnosti u javnome govorenju vidljiv u varijacijama riječi i području sintakse.

P11: „Posljedica razvijenih čitalačkih navika su raznolik rječnik i razumijevanje rečeničnih struktura.”

P6: „Čitanjem mnogih književnih djela, studenti šire vlastiti rječnik i imaju više samopouzdanja prilikom govorenja zbog usvojenoga leksika.”

Lingvistički doprinos međukulturalnoga pristupa i metodike nastave književnosti vrlo je izražen. Osim toga, jezični doprinos nastave književnosti utječe na samopouzdanje studenata koje jača zbog ekstenzivnoga ovladavanja jezikom.

Čitanje književnih djela jača samopouzdanje prilikom javnoga govorenja zbog pozitivnoga utjecaja na učenje jezika. Jezični doprinos važna je književna komponenta, posebno za međukulturalno razumijevanje.

Još jedan aspekt na koji utječe nastava književnosti jest kulturni uvid, tj. učenje o vlastitoj i drugim kulturama. Sljedeće izjave predavača ukazuju na utjecaj književnih djela na produbljivanje međukulturalnoga razumijevanja.

P10: „Što više književnih djela studenti pročitaju, bolje će govoriti, tj. razvijat će se njihova sposobnost govorenja zbog stečenoga znanja o nekoj kulturi.”

P5: „Književna djela mogu sadržavati događaje koji se kasnije mogu evocirati u razgovoru te postati izvor znanja o stvarima koje se događaju izvan razgovora, mogu poslužiti kao materijal za prepričavanje ili pomoći u razumijevanju izvanjskih događaja.”

P14: „Čitanje djela zapadne književnosti daje uvid u globalna pitanja iz raznih kulturoloških perspektiva. Studenti navikli na globalne teme često su

fleksibilniji i prilagodljiviji kada govore pred slušateljima odnosno pred različitim publikom.”

Stupanj aktivnosti studenata prilikom učenja putem književnosti utječe na njihove govorne sposobnosti posebno zbog širenja kulturnih horizonata. Detaljne spoznaje o nekoj kulturi vode kvalitetnijoj interakciji s drugima i njihovom razumijevanju. Književna djela igraju važnu ulogu u razvoju pojedinaca punih razumijevanja za druge i učinkovit su medij za razvoj komunikacijske kompetencije. Studenti su otvoreniji za raspravu o globalnim pitanjima na osnovi upoznavanja različitih kulturnih perspektiva.

Interakcija s književnim djelima vodi većoj otvorenosti i dubljim spoznajama o raznolikim kulturama. Studenti tako postaju fleksibilniji i navikavaju se govoriti pred raznom publikom.

Posljednji aspekt književne sastavnice jest stil govorenja. Prema izjavama predavača, studenti razvijaju vlastiti stil govorenja na osnovi, tj. uz pomoć narativnoga sadržaja književnih djela koja čitaju.

P2: „Priča je vrlo utjecajna čak iako je ne čujemo. Studenti mogu imitirati stil govorenja prema tekstu, tj. sveom doživljaju priče.”

P13: „Utječe na razvoj sposobnosti govorenja, posebno u stranome jeziku.”

Potencijal književnih djela da izazove emocije i ekspresije studenata također utječe na njihov stil govorenja jer se navikavaju izražavati ideje na engleskome jeziku. Način na koji studenti izražavaju ideje vezane uz razumijevanje drugih kultura u kontaktu s književnim djelima utječe na njihov stil govorenja, posebno govornu intonaciju i samopouzdanje.

Materijali za poučavanje: vizualizacija i dijalog

Četvrta sastavnica integracije međukulturne metodike nastave književnosti uključuje vizualizaciju i dijalog.

Vizualni materijali, tj. slikovni prikazi pomažu pri ovladavanju vještinom javnoga govorenja, što je izraženo u sljedećim izjavama predavača.

P9: „Vizualni prikazi književnih djela imaju pozitivan učinak na razvoj govorenja. Studenti mogu zamisliti sliku i potom ju opisati odgovarajućim riječima.”

P4: „Prikazivanje vizuala ili slika kako bi studenti mogli zamisliti i stvoriti priče u skladu sa svojim jezičnim vještinama.”

Ilustracije potpomažu razumijevanje međukulturnoga sadržaja. Vizualizacija također utječe na način zamišljanja priče te potiče studente na upotrebu odgovarajućih riječi i rečenica kojima demonstriraju svoje govorne vještine.

Slike u materijalu maksimiziraju razumijevanje materijala za studente i olakšavaju im da o njemu govore u javnosti. Također postaju osjetljiviji i fokusiraniji prilikom rasprave o sadržaju proučavanih književnih djela.

Za razliku od vizualizacije, neki predavači tvrde da je dijalog važniji kao osnova za razumijevanje koncepta integracije multikulturne metodike nastave književnosti u učenju javnoga govorenja. O tome svjedoče sljedeće izjave.

- P13: „Dijalog ili razgovor u književnom djelu pruža detaljan uvid u socijalne interakcije, kulturne norme i različite perspektive iz mnogih kultura. Dijalog pomaže studentima da nauče govoriti, tj. komunicirati i razmišljati unutar drugačijih kulturnih konteksta, što je vrlo korisno za razvoj vještina javnoga govorenja pred različitom publikom i u raznim međukulturnim komunikacijskim situacijama.”
- P7: „Predstavljanje dijaloga ili razgovora olakšava razumijevanje priče književnoga djela i povećava fokus.”

Dijalozi u književnim djelima poput romana vode detaljnom uvidu, posebno prilikom razumijevanja socijalnih interakcija. Studenti postaju osvješteniji o načinu na koji se komunicira i razmišlja unutar različitih kulturnih konteksta, što optimizira javno govorenje i snalaženje u raznim međukulturnim interakcijama. Maksimiziranje upotrebe dijaloga u književnim djelima povećava fokus više nego vizualni sadržaj. Dijalozi sadrže više jezičnih elementa koji podražavaju javno govorenje.

Kontekst poučavanja: kulturna vrijednost, etička vrijednost i praktična vrijednost

S obzirom na kontekst poučavanja, treba voditi računa o tri sastavnice, a to su kulturna, etička i praktična vrijednost.

S obzirom na kulturnu vrijednost, upoznavanje učenika s običajima i karakteristikama neke kulture značajno utječe na njihovo javno govorenje, o čemu svjedoče sljedeće izjave:

- P1: „Kulturna vrijednost odnosi se na učenje simbola, mitova i priča te potiče raspravu zasnovanu na višestrukim perspektivama i obogaćuje globalna stajališta, što pomaže studentima da prilikom javnoga govorenja budu osjetljiviji i responzivniji.”
- P14: „Kulturne vrijednosti potiču razumijevanje drugih kultura i pozitivno utječu na razvoj govora. Kulturne vrijednosti predstavljene u književnim djelima pružaju uvid u običaje, tradicije i način života. Razumijevanje tih vrijednosti vodi uvažavanju kulturne raznolikosti i učinkovitijoj komunikaciji u međukulturnim kontekstima. Također širi horizonte i pozitivno utječe na samopouzdanje studenata u interakciji s javnošću.”
- P10: „Prikazane složene kulturne vrijednosti vode razumijevanju raznih kultura te brzom učenju studenata i primjeni onoga za što smatraju da je dobro.”

Stjecanje široke perspektive i zauzimanje globalnoga stajališta pomaže studentima da postanu osjetljiviji i javno govore uz više društvene odgovornosti. Osim toga, kulturna vrijednost sadržaja predstavlja složena međukulturna pitanja, što potiče na istraživanje raznih kultura.

Važno je studentima osigurati prilike za istraživanje raznih kulturnih pitanja, za što mogu poslužiti materijali u književnim djelima koji sadrže složene kulturne vrijednosti. Studenti tako prepoznaju razne kontekste i pitanja te njihovim razumijevanjem stječu globalnu perspektivu.

Još jedan značajan način razumijevanja kultura jest upoznavanje s pitanjima etike i morala. Etičke vrijednosti kategorizirane su odvojeno jer imaju specifičan utjecaj. Izjave predavača predstavljene su u nastavku.

P15: „Najvažniji dio kulture su etika i moral i ako ih učimo, trebalo bi ih biti lako razumjeti.”

P14: „Kako bi razumjeli djela povezana s etikom, moralom i religijom, potrebno je posjedovati rječnik vezanih koncepata. Zato se ovaj aspekt smatra poželjnim za poboljšanje sposobnosti govora studenata.”

Etičke vrijednosti sadržane u nekom književnom djelu osposobljavaju studente za detaljnije proučavanje međukulturnih aspekata, što je važno uključiti u metodiku nastave književnosti. Osim toga, postiže se dublje razumijevanje proučavanih koncepata.

Kako bi se poboljšale vještine javnoga govorenja, potrebno je duboko razumijevanje etičnosti i poruka sadržanih u nekome književnom djelu. Prisutnost književnih radova može pomoći budućim studentima s pitanjima i temama moralnih vrijednosti.

Posljednji aspekt u kontekstu integracije međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorenja jest praktična vrijednost. S obzirom na dob studenata, već poznati aspekti će ih potaknuti na uspješno govorenje. Navedeno se odražava u mišljenju jednoga predavača.

P3: „Podrazumijeva se razmatranje praktične vrijednosti jer donosi poznate teme iz svakodnevnoga života.”

Povezivanje praktičnih života prikazanih u književnim djelima optimizira postizanje međukulturnoga razumijevanja i razvija kompetenciju komuniciranja u javnosti. Poznata pitanja razvijaju sposobnost studenata da odrede teme i smjer rasprave u kojoj mogu izraziti međukulturno razumijevanje, a sve kao rezultat primjerene integracije metodike nastave književnosti i javnoga govorenja.

Rasprava

Prilikom poučavanja javnoga govorenja važno je razmotriti pet uvjeta za uključivanje međukulturne metodike nastave književnosti: međukulturni sadržaj, jezična obilježja, cilj, materijal i kontekst. Na Slici 4 predstavljen je shematski prikaz integracije međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorenja.

Slika 4

Preduvjet za uključivanje međukulturnih sadržaja i integraciju metodike nastave književnosti s poučavanjem javnoga govorenja obuhvaća tri elementa: međukulturno prepoznavanje, međukulturnu osviještenost i međukulturnu osjetljivost. Međukulturno prepoznavanje vrsta je međukulturnoga sadržaja koji je oblikovan kako bi pomogao studentima u prepoznavanju kulturne raznolikosti (Short, 2023; Baldwin i sur., 2023; Moon, 2023). Ovaj proces omogućuje studentima da razluče dopušteno od nedopuštenoga prilikom interakcija s drugima, posebno za javnoga govorenja.

Međukulturna osviještenost odnosi se na svijest o različitim kulturama, tj. o kulturama koje se razlikuju od domicilne (Zhang i Ting, 2024; Hang i Zhang, 2023; Chen, 2023; Urlaub i Dessein, 2023). Te se razlike moraju učiti nepristrano kako bi se uspostavila primjerena komunikacija s individuama iz drugačijih kultura. Studentima se treba omogućiti susret sa sadržajima koji razvijaju njihovu međukulturnu osviještenost nakon što su razvili sposobnost identifikacije kulturne raznolikosti. Međukulturna osjetljivost je treća vrsta sadržaja za integraciju metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorenja. Cilj je ovoga sadržaja potaknuti studente na stjecanje i prakticiranje stavova i ponašanja koji su primjereni za međukulturnu razmjenu. Međukulturna osjetljivost može se steći kroz prepoznavanje i razumijevanje kulturne raznolikosti.

Jezična obilježja su drugo područje koje je potrebno razmotriti prilikom integracije metodike nastave književnosti u poučavanju javnoga govorenja. Jezična izvedba, kognitivne vještine i jezični elementi ubrajaju se u ovu kategoriju. Svrha materijala kojima bi se razvijala jezična izvedba jest unaprjeđivanje sposobnosti učinkovite komunikacije studenata i postizanje izvrsnosti u javnome govoru (Jean-Pierre i sur., 2023; Peng i Wang, 2024). Jezična izvedba povezana je s upotrebom jezika u stvarnim životnim situacijama, a uključuje komunikacijski stil govornika, gramatičku točnost i nelingvističke aspekte. Lingvistički sadržaj obuhvaća kognitivne vještine koje omogućuju razumijevanje značaja komunikacije prilikom govornoga izražavanja primjerenih i prihvatljivih zamisli. Sposobnost govornika da poveže govor s mentalnim sposobnostima u interakciji s drugima ovisi o kognitivnim procesima (Kuhlen i Abdel Rahman, 2023). Jezični elementi su zadnja sastavnica lingvističkoga sadržaja. Stjecanje sveobuhvatnoga rječnika i razumijevanje jezičnih elemenata krucijalno je za razvoj komunikacijske kompetencije. Studenti trebaju biti motivirani za stjecanje i unaprjeđivanje jezičnih sposobnosti koje će upotrijebiti u govorenju pred javnosti u kojemu će primijeniti odgovarajuće leksičke, gramatičke i sintaktičke elemente s obzirom na kontekst.

Treći obzir integracije međukulturne metodike nastave književnosti i poučavanja javnoga govorenja nedvojbeno je cilj poučavanja. On obuhvaća učenje o ciljnoj kulturi, jezični doprinos i stil govorenja. Uvođenje književnih djela u nastavu podrazumijeva razumijevanje rečenica i oblika riječi, što znači da je jezični doprinos dio književnoga sadržaja (Isro'iyah i Herminingsih, 2023; Tsang i sur., 2023; Beloufa, 2023). Jezični elementi ne služe samo kao sredstvo komunikacije već i olakšavaju razumijevanje književnih djela. Samopouzdanje studenata i iscrpno učenje jezika pod utjecajem su spomenutoga jezičnoga doprinosa književnosti. Upoznavanje ciljne kulture je sljedeći cilj poučavanja. Sadržaj koji je zasićen informacijama o određenoj kulturi olakšava razumijevanje međukulturnoga sadržaja. Kulturna osviještenost razvija vještinu javnoga komuniciranja i omogućuje studentima razumijevanje i interakciju s drugima (Poort i sur., 2023; Dwomoh i sur., 2023). Stil govorenja je treći cilj poučavanja. Dokazano je da stil govorenja uvelike ovisi o interakcijama s narativnim sadržajem književnih djela (Kho i Ting, 2024).

Dijalog naspram vizualizacije sadržaja čini četvrti element koji treba razmotriti prilikom integracije međukulturne metodike nastave književnosti. Vjeruje se kako su pri učenju stranoga jezika potrebne ilustracije priče u književnim djelima zbog lakšega razumijevanja sadržaja. Ovaj pristup omogućava razumijevanje jezičnih elemenata te razvija vještinu javnoga govorenja (Shadiev i Yu, 2024; Syam i sur., 2021). Uz pomoć slika studenti lakše uče i koncentriraju se na teme i pitanja predstavljena u književnim djelima. S druge strane, dijalozi se smatraju učinkovitijima kao sredstvo poučavanja zbog toga što predstavljaju interakcije i komunikacijske oblike. Studenti stječu praktično iskustvo istraživanjem socijalnih interakcija prikazanih u dijalogima književnih djela. Optimizacija dijaloga u književnim sadržajima omogućit će učinkovitiju koncentraciju od vizualnoga sadržaja.

Posljednji preduvjet integracije međukulturne metodike nastave književnosti i javnoga govorenja jest kreiranje konteksta. Kulturna, etička i praktična vrijednost su sastavnice koje je nužno razmotriti prilikom stvaranja konteksta poučavanja. Upoznavanje studenata s globalnim i sveobuhvatnim perspektivama je pretpostavljeni cilj prilikom usvajanja kulturnih vrijednosti u poučavanju javnoga govorenja (Horn, 2024; Nurhikmah i sur., 2023; Syam i sur., 2023). Te perspektive omogućuju studentima bavljenje međukulturalnim izazovima prilikom istraživanja raznih kultura. Osiguravanje žarišnoga konteksta koji naglašava kulturne vrijednosti odražava mogućnost učenja putem istraživanja različitih kulturnih konteksta. Sljedeće obilježje, etička vrijednost, uvedeno je kao značajan aspekt kulture u kontekstu međukulturnoga poučavanja. Integracija etičkih vrijednosti u književnim djelima potiče moralno ponašanje studenata prilikom interakcije s publikom (Moore i Tillberg-Webb, 2023; Zhenzhao, 2023). Kako bi se povećala učinkovitost javnoga govorenja, nužan je sveobuhvatan kontekst etike i principa utjelovljenih u književnim djelima. Prilikom integracije međukulturne metodike nastave književnosti u javnome govorenju nužno je razmotriti praktičnu vrijednost kao još jedan kontekst ili okružje. Ono podrazumijeva dobro poznate kriterije evaluacije učeničke izvedbe u području stranoga jezika. Razvoj vještina javnoga govorenja postiže se uključivanjem praktičnih iskustava studenata u prezentaciji književnih djela, što također omogućuje razvoj međukulturnoga razumijevanja. Predstavljanje dobro poznatih pitanja u književnim djelima razvija sposobnost organiziranja teme i glavnih ideja studenata s ciljem razumijevanja kulturnih vrijednosti i razvoja sposobnosti međukulturnoga komuniciranja u skladu s njihovom govornom kompetencijom.

Zaključak

Potrebno je osigurati pet osnovnih preduvjeta kako bi se prakticirala integracija metodike književnosti u poučavanju javnoga govorenja: međukulturni kontekst, jezična obilježja, cilj, materijal i kontekst poučavanja. Svrha međukulturnoga sadržaja jest identifikacija kulturnih razlika, njegovanje međukulturne osviještenosti i osjetljivosti. Jezična izvedba, kognitivne vještine i jezični elementi nužni za razvoj komunikacijske kompetencije predstavljaju jezično obilježje. Razvijanje samopouzdanja i naprednih

jezičnih vještina omogućeno je kroz postizanje jezičnoga doprinosa, uvid u kulturu i jezični stil književnoga predloška. Osiguravanje materijala za poučavanje omogućuje pažljivo razmatranje dijaloga i vizualizacije. Ilustracije u književnih djelima pomažu studentima razumjeti informacije, dok im dijaloški sadržaji pomažu pri ispitivanju socijalnih interakcija i povećavaju njihovu pozornost. Kontekst poučavanja uključuje kulturnu, etičku i praktičnu vrijednost. Fokusiranje na kulturnu vrijednosti pruža globalnu perspektivu i raznolikost gledišta, a uključivanje etičke vrijednosti daje prikaz moralnoga ponašanja u stvarnome životu. Uvođenje književnih djela u nastavu pozitivno utječe na praktične vrijednosti, razvija vještine javnoga govorenja i promiče međukulturno razumijevanje. U kontekstu poučavanja javnoga govorenja, integriranje međukulturne metodike književnosti podrazumijeva međukulturni sadržaj, jezični sadržaj, kvalitetnoga predavača i njezinu/njegovu koncentraciju. Integracijom metodike književnosti u nastavu javnoga govorenja studenti se potiču na razvoj dubljega razumijevanja i interakciju s različitim kulturama, što povećava njihovu sposobnost javnoga govorenja.